

Klima-kollaps

Det er ikke lige i disse dage, at vi kan se konsekvenserne af den globale opvarmning uden for vores vinduer.

Sneen ligger flot og tungt på hver en kvist og hver en tagryg. Temperaturen holder sig under frysepunktet i den smukke vintersol, og det er hundekoldt - især når vinden frisker lidt op.

Hundekoldt er det tilsyneladende også i de forhandlingslokaler i Bella Centeret, hvor alverdens top-ledere lige nu sidder og forhandler om løsningsmodeller til at modvirke den globale opvarmning. De mange forhandlingsledere især fra u-landene har vendt vesten ryggen og er parat til helt at droppe ud af forhandlingsforløbet, hvis ikke der kommer mere styr på tingene. Væk er det danske forhandlingsoplæg, og statsminister Lars Løkke Rasmussen har nu overdraget forhandlingsansvaret til klimaminister Connie Hedegaard, der får den utaknemmelige opgave at hente et brugbart resultat hjem i allersidste øjeblik.

Det er skidt, hvis klima-forhandlingerne ender i en fiasko. Det er ikke hvad verden har brug for.

Men det er tilsyneladende meget svært at få vristet konkrete penge ud af de vestlige lande netop i øjeblikket, hvor arbejdsløsheden er stor og stigende, og hvor klimarestriktioner blot kan forværre situation. Især i USA er det svært at få befolkningen med på ordninger, der kan begrænse væksten og dermed skabe endnu flere arbejdsløse end i øjeblikket. Samtidig påpeger vækstøkonomierne i øst og i syd og de fattige u-lande, at det ikke kan være rimeligt, at de skal gå i spidsen for en klima-indsats, der dybest set er skabt gennem årtiers enorme overforbrug i den vestlige verden.

Parterne står altså ganske langt fra hinanden.

Klimaforhandlingerne kører nu i to spor, hvor man dels satser på en forbedring og fortsættelse af Kyoto-aftalen, dels satser på at skabe en ny og mere visionær aftale for alle parter. Det kan forhåbentligt gå godt - måske - men alt taler for et ringe resultat. Og det kan man næppe klandre Lars Løkke Rasmussen og Connie Hedegaard for. Synderen er især de vestlige lande, der lige nu holder alt for fast på de midler, der skal til for at løfte klima-indsatsen.

Vi får et forhandlingsresultat i dag. Ingen tvivl om det. Men det bliver formentlig et svagt og ligegyldigt forhandlingsresultat, og det har vores jordklode - og Danmark og lille København - ikke brug for. Vi har brug for et stærkt forhandlingsresultat - men det er på vej til at fordufte i varm luft og vindfrikadeller.

Det globale sammenhold er blevet udfordret ved disse klimaforhandlinger. Og det har ikke været nogen succes.

kd

Af Ole Schmidt
Rosmarinvej 5
Espergårde

Det nylig afholdte kommunalvalg har givet anledning til stor debat, hvilket i høj grad er forståeligt og i øvrigt særdeles positivt.

Nu er det ikke bare i vor kommune, at visse kommunalpolitikere efterfølgende ageren har vakt undren, da lignende episoder fundet sted andre steder i Danmark, men det gør naturligvis ikke gør sagen bedre.

Vi taler meget om demokrati i disse år, og eftersom en demokratisk forståelse og efterlevelse som bekendt ikke er en global styreform, er det godt, at vi løbende tager den demokratiske styreform op til debat.

Vort demokrati er som bekendt et såkaldt repræsentativt demokrati. Vi vælger har således ikke direkte indflydelse (undtagen ved folkeafstemninger) på de politiske beslutninger, men vi kan så håber, at de af vælgerne valgte politikere i EU-parlamentet, folketinget, regionsrådene og kommunalbestyrelserne "forvalter vælgerne tillid på bedste

måde". Ved kommunalvalget burde det "at forvalte vælgerne tillid på bedste måde" således blandt andet medføre

1. at borgmesterposten tilfalder det parti/kandidat, som fik det største antal stemme

2. at udvalgsposterne fordeles på en måde, så såvel formandsposter som de øvrige udvalgsposter bliver besat i bedst mulig overensstemmelse med valgresultatet.

Hvis ikke begge forudsætninger overholdes af byrådet, er det ganske forudsigteligt, at vi vil se det absurde teater, som vi har set i vor kommune og andre steder, forhold som føre til politikerlede eller vil forstærke den politikerlede, som nogle vælgere har i forvejen.

Vi må desværre konstatere, at visse politikere har vanskelighed ved at overholde naturlige spilleregler, hvilket fremprovokerer den mulighed, at der måske bør udarbejdes/vedtages mere detaljerede retningslinjer for hvorledes konstituering af et nyt Byråd skal finde sted. Det burde naturligvis ikke være nødvendigt, men det er det tilsyneladende. Hvorledes den "matematiske" formel skal være og hvor mange

dage der må gå inden det ny byråd og udvalgene er på plads, skal jeg ikke forudsikke, blot konstatere, at nogle politikeres ageren desværre gør retningslinjer nødvendige. Retningslinjer for ordentlig og hæderlig opførsel er tilsyneladende en nødvendighed, beklageligvis.

Helt uden sammenligning i øvrigt, vil jeg blot nævne, at et flertal af vore folketingsmedlemmer stadig mener, at det er helt og aldeles ganske rimeligt, at de - i modsætning til danske skatteydere i almindelighed - har ret til blandt andet et skattefrit årligt vederlag på ca. kr. 60.000,- ud over deres ordinære løn.

Visse EU-parlamentsmedlemmer har "vanskeligt ved at finde ud af", om de er tilstede ved et møde eller ej, så de sætter deres kryds på listen over mødedeltagelse, så honoreret under alle omstændigheder ikke går "til spilde". Men det er jo en helt anden sag, eller er det dybest set det?

Man kan måske blot med rette sige, at vore politikere giver et repræsentativt billede af befolkningen på godt og ondt? Men det gør det vel næppe acceptabelt af den grund!

Udvalgsflertal ligeligt delt?

Af Tim Hvolgaard
Helsingør

Umiddelbart ser det vel ud til at der er en ligelig fordeling med 4 til hver "blok", men kigger man lidt nærmere på fordelingen ligner det mere en 5 - 3 stilling i socialisternes favor. Jeg regner ikke med megen borgerlig politik i de næste 4 år fra "venstre-socialisten" Johannes Hecht-Nielsen, som har købt sin stilling for socialisternes stemmer. Johannes, "Judas" - som han selv kaldte sig over for Per Tærsvøl hin begivenhedsrige manddag - må nok se i øjnene at han er tvunget til at føre socialistisk politik, hvis han ikke vil vinde prisen som det største flop i dansk kommunalpolitik - hvor stor opbakning skal han regne med fra Dansk Folkeparti og Lokaldemokraterne? De første vil folke-

socialisterne ikke samarbejde med og den sidste vil socialdemokraterne ikke samarbejde med... Per var jo ikke den eneste han rovendte. Skulle jeg få ret (hvilket jeg ikke håber) så er der også socialistisk udvalgsflertal i det største og mest prestigefyldte udvalg - Økonomiudvalget - med "venstre-socialistens" stemme...

Aftalen skulle brydes af respekt for de borgere som vælger byrådet...

JJ H-N mener helt klart at hans personlige holdninger tæller mere end hensynet til indgåede aftaler og hans eget parti. JJ H-N har ret i, at den personlige samvittighed er den vigtigste som byrådsmedlem, først derefter kommer hensynet til partiet og politikken. Men at JJ H-N har fordelt opgaverne i byrådet i henhold til de borgere der har valgt byrådet, har jeg svært ved at se.

Lidt tal-leg. Afgivne stemmer (eksklusive de tabte til Kronborglisten m.fl.): Til socialisterne inklusive JJ H-N 46,62% og til blå stue 53,38%. Holder vi fast i, at det er det personlige der går forud for alt - og kun medregner personlige stemmer på medlemmerne af det nye byråd, så er resultatet at socialisterne inklusive JJ H-N fik 43,32% og Per Tærsvøls konstituering eksklusive JJ H-N fik 56,6% af de personlige stemmer. Jeg har svært ved at se, at det var respekten for vælgerne og ikke personlig vinding og ønsket om at undgå, at "for mange marginalt placerede politikere har fik for stor indflydelse" (siger manden som med 232 personlige stemmer ligger på femtepladsen - fra bunden) danner baggrunden for den gældende konstituering og fordeling af udvalgsposter!

Oh alt det jammer!

Af Jørgen Bodilsen
Medl. Af Enhedslisten

Da valgresultatet forelå, var der politisk to muligheder. Enten blev flertallet til venstre af Socialdemokratiet, SF, lokaldemokraterne og Enhedslisten brugt eller der blev lavet en aftale hel over midten. Alt andet ville få kareter af noget rod.

Og rod blev der.. Det eneste moralske spørgsmål der kan rejses i hele forløbet er hvordan kan demokratiske partier lave aftaler med Dansk Folkeparti. Ib Kirkegaard der klart og tydeligt i valgkampen har udtalt at han ikke

står fast på grundlæggende demokratiske rettigheder. At han ikke betragter regionsfrihed som en ukrænkelig rettinghed.

Ib Kirkegaard har klart efter valget demonstrere sin ringeagt for demokratiet. Først en aftale på valgnatten med SF og Socialdemokratiet. Næste dag springer han da han bliver tilbudt et ekstra udvalg post hos de borgerlige. Samtlige demokratiske indstillede byrådsmedlemmer burde stå i kø for at takke Johannes Hecht-Nielsen for at han viste lidt borgerlig anstændighed og sammen med Enhedslisten fik mindsket Ib Kirkegaard indflydelse.

Og debatten efter valget har vist der er to indgangs vinkler. Dem der ud fra politiske holdninger vil noget, og dem der er "politiske købmænd" der handler med poster.

Enhedslisten udgangspunkt var først flertallet til venstre skulle bruges. Hvis det mislykkes var det at få mindsket Dansk Folkeparti indflydelse mest muligt og selv få så god en placering som mulig.

Og den 1 januar når alt jammer har lagt sig, og byrådet skal til at arbejde, så er der kun en vej til indflydelse at man kan tælle til 13.